

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 22

ÚVODNÍK

ZBYTEČNÝ STRACH

Amen, amen, pravím vám, že kdo slyší mé slovo a věří tomu, kdo mne poslal, má věčný život a nejde na soud, ale přešel ze smrti do života.
Jan 5, 24

V minulém úvodníku jsem se věnoval věčnosti a stejně tak se tomuto tématu věnuje Petr Kácha během svého kázání na březnovém sborovém shromáždění. Je to důležité téma a považuji ho za tolik aktuální, že mu věnuji ještě další úvodník.

Pán Ježíš se během svého pozemského života věnoval mnoha praktickým věcem. Odpovídal na otázky, které si lidé skutečně kladli. Záznaky, které učinil, nebyly samoúčelné, ale činil je proto, aby kromě zjevení Božího království pomáhal lidem. Nevznášel se nikde v oblacích, ale žil každodenním praktickým životem. Přes to všechno ale nenechával nikoho na pochybách, že hlavní důvod, proč přišel, bylo smíření stvoření se Stvořitelem a tedy mimo jiné vyřešení otázky věčnosti. Tomuto tématu se věnoval i během kázání v páté kapitole Janova evangelia.

Píši tento úvodník v den, kdy bylo zveřejněno doporučení Lékařské komory ohledně péče o nevy léčitelné pacienty. V tomto dokumentu je mimo jiné prohlášení, že lidský život je konečný. Samozřejmě skutečnost, na kterou se někdy lidé snaží zapomenout. Lékařská věda tolik postoupila a průměrný lidský život se dramaticky protahuje. Lidé ve věku sto let by měli během několika let přestat být výjimkou. Přes tyto skutečnosti ale všichni víme, že náš pozemský život skončí. Možná po více než sto letech, ale mnohým skončil i po několika desítkách let nebo ještě rychleji. Smrt se k nám blíží každým dnem našeho života. A pro satana je smrt mocnou zbraní. Udržuje nás ve strachu. Z toho, že život skončí. Že některé věci už nestihneme. A také mnoho lidí trápí to, co udělali špatně. Protože se smrtí se blíží i soud lidského života.

Pán Ježíš věděl o tomto strachu a reagoval na něj. Stačí jediná věc k tomu, abychom se nemuseli bát smrti, která je kolem nás a blíží

se i k nám. Nemuseli se bát zmaru a toho, že všechno nestihneme. Stačí slyšet to, co Ježíš říká a věřit tomu. Potom máme věčný život. A nejdeme na soud. Je zbytečné se bát a satan ztrácí svou nejmocnější zbraň. Pokud se nebojíme smrti, satan nemá čím nás přetáhnout na svou stranu. A nebojíme se ani soudu. Protože věříme, že díky Kristově oběti už na soudu nebudeme stát.

Proč zmiňuji tak známé věci? Protože s těmito známými věcmi často nepočítáme. Mnohdy se i po letech nevyrovnáváme se svými selháními. Znovu a znovu prožíváme pocity viny z věcí, ze kterých jsme činili pokání. Znovu a znovu bojujeme s pocity méněcennosti, malomyslnosti a zmaru. Jako by nás čekalo odsouzení za naše skutky. Jako kdyby tento život byl tou jedinou realitou, která nás čeká. Má to ale takto skutečně být?

Pán Ježíš vstal z mrtvých a to změnilo perspektivu našeho života. Bůh hodil naše

hříchy za hlavu a už na ně nevzpomíná. To není nějaké náboženské vyznání, ale realita. Máme Kristovu spravedlnost, už nežijeme ve smrti, ale přešli jsme do života. „Amen, amen, pravím vám, že přichází hodina a nyní je tu, kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna, a ti, kdo uslyší, budou žít.“ Jan 5:25

Perspektiva toho, co je před námi, dává jistotu pro náš život. Víme, že nám nic neuteče. Tím, že jsme uvěřili, jsme využili té největší nabídky, která do našeho života mohla přijít. Pokud ostatní mineme, může to být krátkodobá ztráta, ale z hlediska věčnosti je to zanedbatelné. Když žijeme ve víře, není v našem životě prostor pro strach. A tam, kde není strach, je radost, láska a pokoj. Věci, které tolik chybí v současném světě. Věci, které přitahují ostatní. Věci, které odlišují občany Božího království od občanů tohoto světa. Pokud chybí v našem životě, je to možná tím, že jsme ztratili perspektivu věčnosti, že se více těšíme na jiné věci, než na život v realitě Božího království. Čtème Boží slovo a nechme se povzbudit tím, co nám říká.

Lubomír Ondráček

SLOUPEK

Milí čtenáři, ještě před čtrnácti dny jsme tu měli v Praze sních, a než jsme se nadáli, blíží se jaro a s ním i Velikonoce. Letos připadají na první dubnový víkend, a to je už za měsíc.

V březnu nás čeká změna času: v neděli 28. března si musíme o hodinu dříve přivstat, abychom byli na Květnou neděli včas ve shromáždění. Nezapomeňte!

Na konci března - právě tou Květnou nedělí počínaje - se opět, tak jako loni, pokusíme přinést do ulic tohoto města Boží slovo. Více na straně 7.

Požehnané jarní dny

Vám přeje

Tomáš Božovský

[HTTP://PRAHA.KAES.CZ/](http://PRAHA.KAES.CZ/)

CHCI PO TOBĚ, ABYS PAK SLOŽIL MOJE POHŘEBNÍ ROUCHO, POČKAL NA MARI, A PAMATUJ, TO JE OPRAVDU DŮLEŽITÉ, ŽÁDNÉ SCHOVÁVÁNÍ A DĚLÁNÍ „BAF“!

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC. - WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

Odchod z Egypta 2

Nádraží 3

Třetí pokus 5

Praha čte Bibli 7

Možná jste postřehli, že na tomto místě se v únorovém SD nedopatřením objevil stejný článek, jaký byl v lednovém čísle. Pokud jste to nepostřehli, a se zájmem si ho přečetli znovu, nevadí, pokud jste si toho všimli a rozladilo vás to, omlouváme se. (redakce)

JAK VIZI NAPLŇUJEME

V minulém čísle Sborového dopisu jsem se pokusil připomenout důvody, proč tu náš sbor je a vizi, kterou nám Bůh světil. Dnes chci připomenout, jakým způsobem se snažíme naplnit sborový záměr.

Ve vizi sboru píšeme:
„Záměr v současné době uskutečňujeme prostřednictvím regionálního skupinkového sboru.“

Sbor se postupně vyvíjel a nefungoval vždy způsobem jako dnes. Od počátku pro nás bylo oficiálně nevyslovenou, ale klíčovou hodnotou **chození ve světle**. Věci neskrývat, řešit a být otevřeni pro obecnství. Ne vždy se nám to podařilo a jednotliví členové sboru samozřejmě „nechodili ve světle“ se stejnou intenzitou. (To se děje i dnes). Byl to ale jeden z důvodů, proč jsme přijali skupinkový model sboru, i když tento model byl v osmdesátých letech minulého století v naší zemi velmi netypický.

V prvním období bylo na skupinkách okolo 80% členů sboru, nyní je počet členů sboru zapojených na skupinkách okolo 50%. Mnozí jsou ovšem zapojení v miniskupinkách a v dalších formách osobního obecnství a to je

to, o co nám jde. **Nechceme opustit skupinkový model sboru, i když se forma skupinek za posledních třicet let proměnila.**

Regionálním sborem jsme se stali koncem osmdesátých let a v plnosti se regiony rozví-

nuly až v první polovině devadesátých let. V té době jsme také patřili mezi průkopníky tohoto sborového uspořádání, které je dnes už mnohem častější. Například v Indii existuje sbor s 80 regiony, který založil Alan Vincent a naposledy o změně na regionální uspořádání mluvil John Arnott z kanadského Toronta (tento dvoutisícový sbor se schází na deseti místech). Osobně věřím, že k tomuto uspořádání nás Bůh vedl a prakticky nám umožňuje spojit výhody většího sboru (budova, mládež, větší akce) s výhodou osobního až rodinného prostředí na regionech.

Nevzdáváme také **výhled zakládat nové regiony.**

Zatím jsme v tom byli úspěšní jen dvakrát (regiony Palmovka a Černý Most), ale nezapomeňme na proročké zaslíbení, že sbor má mít regionů dvacet pět.

Lubomír Ondráček

Odchod z Egypta a kam dál?

Dovedu si představit, že oslava židovské Veliké noci byl docela rušný svátek. Když se tedy slavil. V knize Exodus je sice napsán příkaz (Ex 12:1-27), jak tuto velkou událost slavit a tak ji připomínat dalším generacím, ale jak to s člověkem bývá, člověk zapomíná, lhostejní a pak mu unikne den v kalendáři.

Po dlouhém období nicnedělání se král Ezechiáš zděsil, co všechno z Božího Slova prokaučovali, že nařídil slavení Pesachu s takovou razancí, že se na slavnost dlouhá léta vzpomínalo (2Par 30).

Když Pán Ježíš procházel Izraelem, z královské slávy zbyly jen vzpomínky, svobodná zem byla snem a svátky důkazem pravé víry. Ono se to docela dobře slaví, když se radujeme nad tím, jak Bůh pobídl naše nepřátele. Že to nebyli naši synové, kteří zemřeli. Že jsme to my, kteří se můžeme vrátit domů. Věc se trochu komplikuje, když Ježíš o sobě tvrdí, že On je ten Velikonoční Beránek, který bude a byl zabit pro naše hříchy. Mám se radovat ze smrti svého přítele?

Na druhou stranu, zdali pak potomci Jákobovi juchali i rok po té? A další roky poté? V Bibli čteme, že se jim tak často a brzo stýskalo po egyptské zelenině a kasárnách a jakýchkoliv bozích, že Hospodin učinil Mojžíšovi nabídku, která se neodmítá

(Ex 32:9-14). Mojžíš odmítl. Zda své odpovědi někdy litoval, není zaznamenáno, ale jakou míru frustrace byl schopen unést, je popsáno v knize Numeri, kapitole dvacáté a následující.

Vyjít a dojít, to je oč tu běží.

Myslím si, že náš Pán také prožíval velkou míru frustrace. Měl kolem sebe ty, s kterými sdílel svůj život, kterým vykládal Písmo, které učil, které připravoval na věci budoucí. A oni nechápali. Hádali se o svoje postavení (Mk 10:32-45), obviňovali jeden druhého za špatnou logistiku a nedostatečnou podporu jejich fyzických potřeb (Mt 16:1-12), ačkoliv měli vědět, nevěděli (J 14:1-14), ačkoliv je poprosil o noční bdění, usnuli (Lk 22:39-48).

Tento příběh nemá smutný konec. Krutá smrt uvedla učedníky ve smutek, prázdný hrob ve zmatek, setkání se vzkříšeným Ježíšem v děs a radost. A naději ve věci budoucí (Zj 21:1-8).

Vyjít a dojít. Svátky naplněné rozporuplnými emocemi. Zděšení nad vlastním hříchem, radost z Boží lásky, bolest nad Ježíšovým utrpením, vděčnost z odpuštění.

Vyjít a dojít. Dnes ani zítra se nestydím za evangelium Kristovo, moc zajisté Boží jest k spasení každému věřícímu. Židu předně, potom i Řeku. (Řím 1:16)

(mm)

VELIKONOČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

Velikonoce jsou největším křesťanským svátkem. Připomínáme si smrt a vzkříšení Pána Ježíše a také zaslíbení jeho návratu na zem. Přestože dost členů sboru odjíždí v době Velikonoc z Prahy, jsou některé mimořádné regionální akce a Velikonoce slavíme v rodinách, rozhodli jsme se připravit i **mimořádné společné shromáždění na Velký pátek od 18:00 ve sborové budově Na Žertvách 23**. Shromáždění bude zaměřeno na kříž a oběť Pána Ježíše. Chvály povede Karel Petkov, kázat bude Tomáš Dittrich. Součástí shromáždění bude i Večeře Páně.

V neděli oslavíme vzkříšení Pána Ježíše na sborovém shromáždění od 15:00 v KD Ládví.

Obě shromáždění jsou vhodná jak pro členy sboru, tak pro pozvané hosty.

Lubomír Ondráček

Velký pátek: 18:00, Na Žertvách 23

Velikonoční neděle: 15:00, KD Ládví

Pražská modlitební rozhodně není pro slabé povahy

Na serveru Křesťan dnes jste možná už četli zprávu o této akci, já bych zde poděkovala modlitebníkům. Opravdu poděkovala. Jiří Unger zavěsí, oni přijdou. Patnáct jistých lidí. Většinou starší padesáti let. Převážně žen. (Tento profil nevytěpila ani další patnáctka účastníků pod padesát.) Přiznávám, že bez nich si už nedokážu modlitební představit a vysloveně je tam očekávám. (Ke cti mužů patří podotknout, že tam potkávám bratra, který mi byl modlitebním vzorem už za dob maninských začátků.)

Možná tento popis splňuje zastaralé představy o náplni času seniorů. Nevím jak vy, ale já znám i seniory, kteří mají rádi své pohodlí, čaj o páté i šesté a sedmé. Bačkůrky, křesílko a něco fajnového, než půjdou do hajan.

Nevím jak vy, ale já nerada jezdím MHD, zvláště po osmé večerní. Člověk nikdy neví, koho potká. A hlavně to strašně dlouho trvá, než se dostane domů, do svého bezpečí.

Co je přinutilo, ty báby a dědoušky, vzdát se svého pohodlí? Vášně a věrnost. Věrnost a vášně. Láska k našemu Pánu, pláč nad naším městem, milost a milosrdenství pro další generaci, touha po jednotě Církve.

V pondělí jsme se modlili za křesťanské výchovné organizace, za misii mezi vysokoškoláky, za vězně. Žehnali sboru AC. Prosili za uzdravení našich nemocných.

Já vím, jsou přímluvy domácí, osobní, regionové, sborové, pastorské i nepastorské. Toto je příležitost jednou za tři měsíce říct duchovnímu světu: „Křesťané v Praze se nestarají jen o svůj vlastní píseček. Křesťané v Praze se spolu umí radovat.“

Příští modlitební setkání je naplánováno na pondělí 7.6. v 18:30 v modlitebně CB v Soukenické ulici.

(nm)

NÁDRAŽÍ

Druhou únorovou neděli se aula školy TGM, kde se region Sever schází, změnila v nádraží. Alespoň na asi dvacet minut, během kterých se na jevišti odehrávala jednoaktovka Nádraží. Hra o vlaku, jížděcích, nádražákovi a cestujících v režii a nastudování Vládi Váchy přinesla jasně tímto podobenstvím důležité poselství.

Diváci byli na začátku trochu nervózní, když několik minut poslouchali divnou až dekadentní hudbu a sledovali nehybného Vlád'u a pět prázdných židlí. Zasekla se hudební nahrávka nebo herec ještě nepřišel ze zákulisí?

A to poselství? I když je všechno na pytel, na nádraží ještě čeká vlak a má volná místa. Ale jak dlouho ještě?

(tob)

PŘEVEZMI ŠTAFETU MORAVSKÝCH BRATŘÍ

V sobotu 6. února 2010 proběhl ve zcela zaplněném sále pražského KS další ročník Misijního víkendu, který probíhal tentokrát pod heslem „Převzmi štafetu Moravských bratří“.

Jako hlavní řečník vystoupil vedoucí pobočky YWAM z Ochranova Jan Schlegel, ale účastníci mohli vyslechnout i mnoho dalších seminářů, navštívit stánky jednotlivých organizací či přijmout požehnání do misijní služby.

Do chval uvedla účastníky skupina Oáza.

Pokud vám víkend unikl, je ještě možnost navštívit jeho opakování v sobotu 6. března v Českém Těšíně (od 9 hod. v Křesťanském centru, Slovenská 3).

Michal Klesnil

TŘETÍ POKUS

V sobotu 13. 2. k nám opět, i když po velmi dlouhé době, zavítala chválící skupina z Christianity v Bratislavě, aby se účastnila jako druhá kapela (spolu s Mlaskem - pražskou mládežnickou skupinou) koncertu, který byl v neděli místo klasické Šesté. Když Slováci přijeli, tak jsme měli večeri, kterou nám uvařil Ted Whang, a potom jsme měli příležitost společně chválit Boha a modlit se za koncert, který nás následující den čekal a na který se mnozí z nás již dlouhou dobu těšili.

Následující den ještě Slováci vedli chválu na regionu Střed. Potom nás čekal oběd, a pak jsme už měli být nastoupení v plné sestavě na Ortenově náměstí na přípravu celého koncertu, aby všechno bylo skvěle připraveno a aby na to bylo dost času.

Pak odbila šestá hodina a koncert začal. Celým koncertem provázel jeden obrovský moderátorský talent - Kuba Güttner. Koncert měl být evangelizační a řekla bych, že toto opravdu splnil. Bylo tam mnoho pro mě neznámých tváří a i mně se tam povedlo dvě spolužačky pozvat. Součástí koncertu nebylo žádné dlouhé kázání, ale jen různá svědectví nebo příběhy, a myslím si, že pro tyto mladé lidi to bylo to pravé. Nejdrive hrála slovenská kapela a pak Mlask. Dohromady z toho byl výborný celek, mezi kapelami byla přestávka, kdy byla skvělá příležitost se seznámit s někým novým, nebo si třeba popovídat s někým, koho jsme už dlouho neviděli.

Mně osobně se koncert spojený s návštěvou Slováků moc líbil. Myslím, že to byla opravdu dobrá a nenásilná příležitost pozvat naše kamarády na křesťanskou akci. Oběma mým spolužačkám se tam poměrně líbilo a té jedné se to i dotýkalo. Navíc to, že tady byla slovenská skupina, byla taky příležitost se s nimi víc seznámit, protože je to už opravdu dlouho, co tady byli naposledy, a naši mladší mládežníci je znali už jen z vyprá-

vení. A pro nás, kteří Slováky známe už déle, protože s nimi jezdíme na jejich tábory, to byla další příležitost se s nimi opět vidět, popovídat si o životě, ale hlavně se povzbudit ve službě - to si myslím, že je ze všeho nejdůležitější. To, že se pro Boží věci dokážou spojit dvě různé skupiny lidí a společně v jednom večeru chválit Boha a přivádět do chval i ostatní. Takže celkově to bylo opravdu skvělé, jen bylo smutné, že Slováci museli zase odjet, ale tak už to holt chodí :-D

Betty

VYZNÁNÍ

Přestože nejsem členkou vašeho sboru, již několik let docházím pravidelně na jednu z vašich skupinek.

Chtěla bych vás pozdravit a říci vám o sobě pár slov. Byla jsem věřící již od svých dětských let, kdy mne rodiče dali pokřtít po narození. Léta ubíhala a já na našeho Pána pozapomínala a nic o Něm nepřemýšlela. Čtení Bible jsem se naučila až na skupince, velice mě oslovil výklad Písma a já pomalu nacházela cestu k Pánu.

Došla jsem k názoru, že křest v dětském věku není to hlavní a uvědomělé, jako když se dospělý sám dobrovolně a láskou rozhodne jej podstoupit. Proto jsem o něj požádala. Z vlastní vůle a touhy potvrdit, že do rodiny našeho Pána patřím. Těšila jsem se na něj, uvažovala jsem, zda Pán pochopí, že jsem prohlédla až tak pozdě. Stále mne obviňovala myšlenka, zda je to

správné, když už jednou pokřtěná jsem. Křtěná bez vlastní vůle, bez své upřímné touhy dostat se mezi ovečky Pána. Rozhodla jsem se, že je to jediná správná cesta do Božího království.

Křest jsem podstoupila v roce 2009 ve svých osmdesáti letech. Od té doby mi Ježíš dává sílu, neopouští mne, poskytuje mi útěchu v celém mém bytí. Jeho síla a dobrota jsou nevyčerpatelné. Už vím, že čist Boží slovo a modlit se je navázání kontaktu s Ním. Už ne-

jsem sama, mohu žít v Jeho nesmírné lásce, přijímat Jeho rady, vnímat Jeho moudrost, mít ráda lidi kolem sebe, byť bych je neznala - to vše mě naučil náš Pán.

Věřím, že se sejdou s Ježíšem v Jeho království, kde už nebude bolest, strach, ale jen láska, klid a mír.

Jarmila Mysíková, 81 let

SNÍDANĚ

„Já jsem Hospodin, který tě uzdravuje“

Má milovaná snacha odjela se starším synkem na hory a v mé péči zanechala na týden rok a půl starého Oskara.

Bylo nám společně dobře, stále jsem dbala, abych ho v pořádku odevzdala.

Předposlední den, sobota, ranní snídane. Jako každé ráno jsem nalila čaj do šálků, tentokrát se ovšem ještě natáhla pro něco na kuchyňskou linku, najednou hrozný křik - Oskar se polil horkým čajem!

Přiskočila jsem, servala z něj „bodíčko“, celá pravá strana tělíčka až do pasu rudá. Rychle do koupelny, studenou vodu na opaření. Oskar řval bolestí, já k Pánu Ježíši, aby pomohl.

Pojednou ticho, oba mlčíme, vzácná chvíle Boží přítomnosti a svrchovanosti. Dávám z Oskarova těla pryč studenou žínku a zírám - kůže je světlá, hladká, neporušená, nová!

Žasnu nad Boží dobrotou, děkuji a jdeme snídat.

Zdena

Taková nespravedlnost!!!

Už musím vyrazit. Dnes se dostanu domů až večer, tak aspoň že mám v práci až od desíti. Vstala jsem trochu dřív, měla jsem (výjimečně) čas si jen tak sednout a dát si čajík a posnídat nad Biblí. To mám ráda, ale málokdy to vyjde. Taky jsem měla zase jednou čas začít den modlitbami - to už se mi dlouho nestalo, že jsem se ráno modlila a neusnula u toho. Skvělý začátek dne. K modlitbám jsem si zapálila svíčky (to já ráda, vždycky si čas, který trávím s Bohem, nějak ozvláštním) a dala si pár čtverečků čokolády. No, ale teď už fakt musím, autobus nepočká. Rychle - věci připravené mám, ještě kabát, šálu (kde jen může být?) a boty. Zavážu si je až v autobuse, teď už opravdu musím jít. Šup šup zamknout a běžím.

Krásný to den... autobus jsem stihla, svítí sluníčko, do práce se těším, zajdu si do knihovny půjčit nějakou odpočinkovou knížku. Nebo radši Asterixe? To je fuk, zkrátka něco skvělého.

...

Nakonec se to všechno nějak zvrtilo. Student, kterého jsem učila, měl blbou náladu, nic mu nešlo a tvářil se, jako bych

za to mohla já. Venku se zatáhlo a mně je zima. Metro cestou do knihovny nacpané k prasknutí. V knihovně hrozná fronta. Uvědomila jsem si, že nemůžu zůstat jen u knížek, které mě baví, ale musím si půjčit spoustu odporných tlustých knih do školy (taková

nespravedlnost, ta holka ve frontě přede mnou si půjčuje jen komiksy!). Po cestě domů se mi daří myslet jen na to, jak mám z těch bichlů těžký batoh a jak mě bolí záda. A v metru zase žádné místo k sezení (to je pěkně nespravedli-

vý, že někdo sedí a já ne, že jo?). A je mi zima. Je mi zzzzima!

Domů se vracím za tmy. Z kuchyňského okna se line jakási podezřelá, netradiční, záře. Takové nějaké komíhové světlo. Čím to jen může být? Že by si spolubydlící pekla buřty? Nebo že bychom měly nějakého nezvaného hosta? No, ať je to cokoliv, dnes už je to stejně jedno. Tak příšerný den. Horší už být nemůže. Taková nespravedlnost - spousta dalších lidí už je určitě dávno doma v teple a já se vracím takhle pozdě - jako blbec.

Vcházím do domu a už od dveří nevěřícně zírám na kuchyňský stůl - hoří tam zapálená svíčka. Musí tam hořet už aspoň devět hodin (od té doby co jsem odešla). Bez svíčky, bez talířku... jen tak postavená na stole! A po těch devíti hodinách - jen malinko uhořelá, ale na stole ani kapička vosku, knot pořád hoří, všechno je v nejlepším pořádku... dokonce ani moje zvídavá kočka svíčku nepřevrhla... Jak je tohle to jenom možné?! Bývala bych si pořádnou lekci opravdu zasloužila, kdyby se kvůli mně něco stalo, bylo by to jediné spravedlivé...

No, jak říkám celou dobu - žádná spravedlnost na tom světě - díky za to, Bože!

Johana Dittichová

Praha čte Bibli 2010

děli, úterý a ve středu, vždy asi 2-3 hodiny v podvečer. Každý den se tak přečte jedno evangelium. Ve čtvrtek 1.4. pak bude slavnostní čtení v Městské knihovně na Mariánském náměstí za účasti předních českých herců.

Další změnou bude to, že se Bible nebude číst z jednoho překladu, ale z překladů různých.

Místo pro čtení na veřejnosti bude teprve zvoleno. Bližší informace lze najít na internetu, viz odkaz v rámečku, nebo také na Facebooku (Celonárodní čtení Bible 2010). Pokud byste se rádi zapojili, ozvěte se, prosím, na moji adresu: tom.bozovsky@volny.cz.

Tomáš Božovský

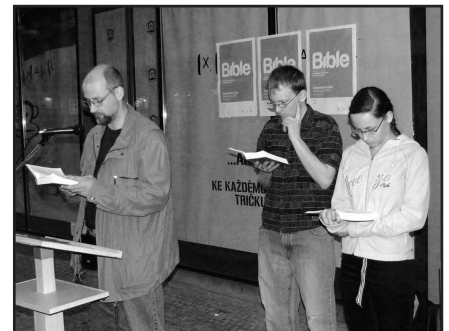

Když se před rokem zrodila myšlenka na veřejné nonstop čtení Bible, nikdo netušil, jak to všechno dopadne. Nakonec se Bible loni o Velikonocích četla na více než osmdesáti místech, a to nejen ve velkých městech, ale i v malých městečkách.

Také v Praze jsme se ke čtení připojili a strávili Na Můstku asi 24 hodin. I když máme zkušenosti s pouličními evangelizacemi, toto bylo pro mnohé z nás něco nového. Lidé v Praze už jsou zvyklí na ledacos, ale to, že se takto venku (i přes noc) četla Bible, to zaujalo mnohé.

Letos se čtení zopakuje, i když s některými změnami. Čtení začne na Květnou neděli (28.3.) a bude pokračovat v pon-

http://www.bible21.cz/nonstop_cteni/cetlo-se-na-vice-80-mestech

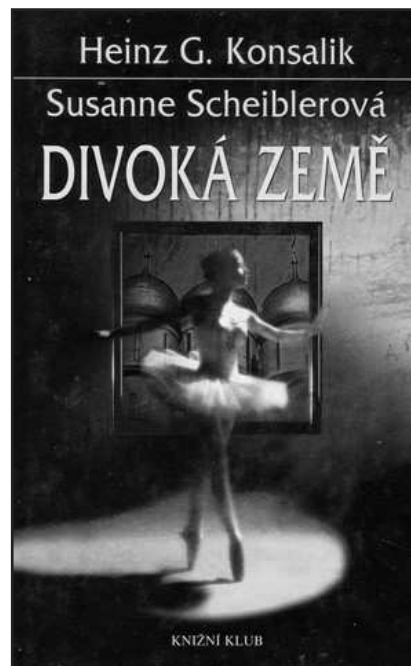
NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

Divoká země (Heinz G. Konsalik - Susanne Scheiblerová)

Říká se „do třetice všeho dobrého“. A tak si dovoluji představit na stránkách SD další dílo tohoto mimořádně plodného německého autora. Poslední ze 154 románů, které napsal, se ale zrodil jen v jeho hlavě. Literární podoba mu vtiskla německá prozaička Susanne Scheiblerová (mj. autorka románu Doktor z hor).

Příběh začíná v postsovětském Rusku v devadesátých letech dvacátého století. Lukan Petrovič Bakunin, pečující o svou vnučku, se ve finanční tísní rozhodne prodat rodinou památku a zanechá ji za antikvářem k ocenění. Ten ve zlatém kříži z šestnáctého století pozná nejen předmět vzácný sám o sobě, ale především v něm vidí možnou stopu vedoucí ke zmizelému carskému pokladu. O Bakunina se začne zajímat policie i ruská mafie, která ho nakonec unese. V momentě, kdy se mafie chystá unést i jeho vnučku Ninu, vstoupí do děje německý novinář Martin Heimwald. Martin sbírá v Jekatěrinburgu a okolí s požehnáním ruské vlády materiál o osudech posledních potomků vyvražděné carské rodiny.

Poté se děj přenesl do roku 1582 a začne stopovat osud vzácného kříže od okamžiku,

kdy ho umírající misionář otec Dimitrij věnuje Darjan. Darjan je předurčen stát se šamanem, ale tomuto povolání se proti vůli velké části své rodiny vzepře. Kříž putuje skrze její

potomky několik staletí, až se stává majetkem rodiny cara Mikuláše. Stopa po vzácné památce v revolučních časech okolo roku 1917 na mnoho desetiletí mizí, aby se po roce 1990 opět vynořila. A jako vždy, když se kříž někde objevil, je kolem pořádně rušno.

Osudům posledních Romanovců a bouřlivým událostem revolučních let je zde věnován značný prostor. Jednotlivé příběhy se opírají o historická fakta. Kniha tak snad nepohorší ani kovaného znalce tohoto období, přestože jde jen o literární fikci.

I když H.G. Konsalik Divokou zemi nenapsal, jeho „rukopis“ je v tomto vynikajícím díle znát. Susanne Scheiblerová dokázala jeho myšlenky ztvárnit opravdu skvěle a navíc je obohatila o svůj vlastní pohled ženy.

Román u nás vyšel v roce 2003 a sehnat se dá nejen v některých internetových knihkupectvích, ale už i v antikvariátu, nebo bez problému v síti městských knihoven.

Pavel Rosecký

Světový den modliteb

23. května 2010

Svatodušní neděle
23. května
od 14:00

Betlémská kapele

Betlémské nám., Praha 1
blízko stanice metra B „Národní třída“

**Setkání křesťanů z různých církví
ke chvalám a přímluvným modlitbám
(nejen) za naši zemi**

- **Přípravný tým:** P. Šimmer, J. Unger, L. Ondráček, M. Kačírek, D. Loula, T. Korčák, M. Kouklík a R. Novotná
- **Hudební skupina** pražského Domu modliteb (IHOPP)
- Akci bude předcházet **třídenní půst** (20. – 22. 5.).
- Pořádáno pod záštitou KMS a ČEA.
- **Akci můžete podpořit darem** na účet
č. 576 955 803/0300 (ČSOB),
v. s. 682500.
- **Bližší informace:**
www.gdop.prayer-house.net (česky),
www.globaldayofprayer.com (anglicky)

Biblické hodiny na regionu Jih

Kdy: Každou středu v 18:30

Kde: ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Praha 4, Modřany.

Metro C Kačerov, bus 139, 205 do zast. „Labe“

Metro B Smích. nádr. bus 253 do zast. „Družná“

Vstup zdarma

Témata:

3.3. Peter Game: Bůh dnes mluví.

Duchovní dary v teorii i praxi II.

10.3. Andriy Borodaty

17.3. Dan Drápal - Žalm 62

24.3. Miloš Poborský: Autorita II: Role vedoucích.

Zdravé očekávání. Meze autoritativního jednání.

Pokora není pasivita. Kristův vzor

31.3. Adam Petráček: Beránek Boží

Příběh Velikonoc - smutek a zoufalství, nebo naděje

a radost? Velikonoce v životě člověka.

AGLOW,

mezinárodní a mezidenominální sdružení žen

zve na další setkání, které se koná

v pátek **26.3. 10** v 18:00 v „kavárně“ ve dvoře,

Soukenická 15 (CB).

Hostem bude **Míla Kotoučková.**

Jako obvykle chceme společně chválit Boha,

sdílet se o tom,

co Bůh činí v našich životech, potěšit se a povzbudit..

Jste srdečně zváni i se svými přáteli.

Nabízím

věřícím

bydlení 2+kk,

1. kat. ve vilce se zahradou,

cena 9.000 včetně poplatků.

Praha 4.

Tel: 775 633 144

Základy křesťanského života 2010

Prakticky zaměřený výklad Bible, přátelské společenství,
možnost dotazů a osobních rozhovorů

Kdy: 21. 1. – 22. 4. 2010, vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin

Kde: sborový dům KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8 - Libeň, Metro B Palmovka

Vstup zdarma

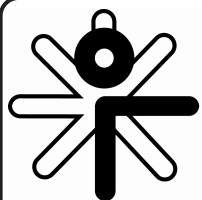
Přednáší: Tomáš Dittrich a jeho hosté

Chvály: Jiří Bešta

témata přednášek

- 1) 21.1. Ze smrti do života
- 2) 28.1. Nový život, křest
- 3) 4.2. Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
- 4) 11.2. Bible – Boží slovo
- 5) 18.2. Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
- 6) 25.2. Naplnění svatým Duchem
- 7) 4.3. Každý den s Bohem

- 8) 11.3. Modlitba
- 9) 18.3. Odpuštění
- 10) 25.3. Uzdravení z nemocí
- 11) 1.4. Osvobození od hříchů minulosti
- 12) 8.4. Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježiši
- 13) 15.4. Co je to církev?
- 14) 22.4. Pán Ježíš přijde znovu

**Mládež
KS Praha**

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
více info **Maruška Bukáčková**
775 641 671
marie.bukackova@kaes.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
více info **Dita Frantíková**
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
více info **Michal Klesnil**
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Modlitební výprava do Jeruzaléma

Termín: 2.5. - 13.5. 2010

Místo: **Jeruzalémský dům modliteb pro všechny národy**

Cena: 21.000,- Kč (letenka, ubytování, jídlo a výlety)

Pořádá: Alena Krausová (Jeruzalémský dům modliteb),

Petr Kácha (KS Praha - region Střed)

Kontakt: Petr Kácha 775 383 690

(Uvidíme se v Jeruzalémě!)

Je ti mezi 12 a 26 lety, máš o Velikonocích volno a chtěl bys sloužit Bohu?

Pak tě KSM o.s. ve spolupráci s mládeží KS Praha a Teen Challenge zve na:

Velikonoční Go – Camp na Žižkově

Akce se koná od *středy 31.3.2010* do *neděle 4.4.2010* v **Dětském centru Teen Challenge** na Žižkově.

Co tam: budeme evangelizovat tancem, scénkami, svědectvími, rozhovory, hrami a fotbalem a možná pracovat na stavbě nového domu dětského centra Teen Challenge a také mít společenství mezi sebou navzájem.

Zúčastnit se mohou i ti, co se „necítí“ na pouliční evangelizaci, bude příležitost sloužit i jinak.

Podrobnější **informace**, cenu a datum přípravného setkání najdeš na www.mladezpaha.kaes.cz, nebo u **Rút Vávrové** (775223497, rut.vavrova@gmail.com).

SEMINÁŘ O MOCI DUCHA SVATÉHO

V rámci pravidelných setkávání sborových služebníků jsme letos zařadili jeden specializovaný seminář. V sobotu 5. 6. bude sloužit Peter Game na výše zmíněné téma. Bude se věnovat otázkám „Kdo je Duch svatý?“, „Jak přijmout křest a dary Ducha svatého“ a „Slyšení hlasu Ducha svatého“.

Seminář je otevřený pro všechny členy KS Praha.

Seminář bude ve sborových prostorách Na Žertvách 23 v čase 9:00 - 12:00 a 13:30 - 16:30.

Na seminář naváže Peter kázáním na sborovém shromáždění v neděli 6. 6. od 15:00 v KD Ládví.

Povzbuzuji vás k účasti. Jsem přesvědčen, že je čas vstoupit s novou silou do projevů Ducha svatého a mám naději, že nám k tomu tento seminář pomůže.

Lubomír Ondráček

večerní setkání pro mládež, kde to žije!

Můžeme zastavit slunce?

hudba • tanec
scénky • hry
vstup zdarma

14.03.10 v šest hodin
Škola TGM
Ortenovo Nám. 34, Praha 7

Křesťanské společenství Praha www.mladezpraha.kaes.cz/sesta sesta@kaes.cz
724 435 309 (Dita Frantíková)

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

4. 4. KD Ládví od 15:00

Hudební skupina pod vedením Jana Gagalíka

Kázání: Lubomír Ondráček: Vzkříšení - iluze nebo skutečnost?

2. 5. Ládví

Hudební skupina pod vedením Mirka Hoblíka z reg. Střed

Kázání: Lubomír Ondráček

6. 6. Ládví

Hudební skupina pod vedením Petra Homolky z reg. Východ

Kázání: Peter Game

Sborová modlitební

Pondělí 15.3. v 18:00

Setkání služebníků

Sobota 27.3., 5.6., 18.9. a 27.11. v 9:00

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

SBOR

KŘESŤANSKÉ

SPOLEČENSTVÍ PRAHA

IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha

Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz/>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha

ČSOB, pobočka Praha 1,

Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel Lama	

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
- **Počet členů:** 29/18/21

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30 Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
- **Počet členů:** 55/10/23

STŘED

- **Vedením pověřen:** Mirek Hoblík
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Počet členů:** 88/24/56
- **Výstup:** Jana Bímová

VÝCHOD

- **Pastor:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Modlitební:** každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
- **Počet členů:** 82/11/23

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- **Regionální modlitební:** 8.3. v 18:00 u Václavíků
- **Počet členů:** 113/22/48
- **Výstup:** Anna Šejbová (přestup do ICF)

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (9:45 modlitební), **POZOR! Změna místa** Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)
- **Počet členů:** 44/2/27

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 78/15/28

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:** Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 44/4/23

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha

Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,

724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 4. dubna 2010.**

